

Họ và tên:

Số báo danh:

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc văn bản:

Trong cuộc sống luôn có sự lựa chọn điều này hay điều nọ. Bỏ khó khăn để lấy dễ dàng. Bỏ nặng lấy nhẹ. Bỏ phẩm giá lấy phù hoa. Bỏ nhân đạo lấy của cải. Bỏ phần người lấy phần con. Bỏ chính trực lấy quyền lợi. Bỏ phiêu lưu lấy yên ổn. Bỏ hy vọng lấy kinh nghiệm. Bỏ tương lai lấy hiện tại. Bỏ ngãi tham vàng ...

Vấn đề là cách lựa chọn thôi. Bạn cho tôi biết bạn lựa chọn thế nào, tôi cho bạn biết con người bạn ra sao. [...]

Đánh đổi ngang giá, thành quả chỉ ngang tầm. Thành quả vang dội phải đổi bằng giá cao. Ta chưa có nhà khoa học lớn vì ta chưa đổi đủ bằng trí thông minh và lòng kiên trì dài rộng. Ta không có tuyệt kỹ Kungfu vì ta không đổi đủ mồ hôi và chí lớn. Ta không có Tề Bạch Thạch, Từ Bi Hồng (hai họa sĩ nổi tiếng của Trung Quốc) vì ta tu luyện chưa đủ kỹ năng, mài mực chưa đủ đen kịt tất cả ao hồ xứ ta. Ta không đọc ngang bốn biển vì ta không đủ phiêu lưu sau đường chân trời.

Bạn thân mến ơi, bạn muốn gì? Hãy tin là bạn có thể đạt được bất cứ điều gì. Vấn đề chỉ là bạn đã đổi đủ giá hay chưa. Không sợ đổi sai. Còn thời gian là còn vốn liếng, hãy tiếp tục đổi cho đến kỳ thành tựu.

(Trích Nghĩ sau cơn mưa chiều Wimbledon,

Đoàn Công Lê Huy, *Gửi em mây trắng*, NXB Kim Đồng, tr.123-126, 2016)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Xác định phương thức biểu đạt chính của văn bản.

Câu 2. Theo tác giả, bạn hãy tin vào điều gì và điều kiện của niềm tin đó?

Câu 3. Việc tác giả nêu các dẫn chứng trong đoạn văn được in đậm có tác dụng gì?

Câu 4. Anh/chị có đồng tình với ý kiến: “Không sợ đổi sai. Còn thời gian là còn vốn liếng, hãy tiếp tục đổi cho đến kỳ thành tựu” không? Vì sao?

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung của phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ về vai trò của công sức, nỗ lực trong việc đạt được thành quả cao.

Câu 2 (5,0 điểm)

[...] Ngày Tết, Mị cũng uống rượu. Mị lên lấy hũ rượu, cứ uống ực từng bát. Rồi say, Mị lịm mặt ngồi đấy nhìn mọi người nháy mắt, người hát, nhưng lòng Mị thì đang sống về ngày trước. Tại Mị vắng vắng tiếng sáo gọi bạn đầu làng. Ngày trước, Mị thổi sáo giỏi. Mùa xuân này, Mị uống rượu bên bếp và thổi sáo. Mị uốn chiếc lá trên môi, thổi lá cũng hay như thổi sáo. Có biết bao nhiêu người mê, ngày đêm đã thổi sáo đi theo Mị.

Rượu đã tan lúc nào. Người về, người đi chơi đã vãn cả. Mị không biết, Mị vẫn ngồi trơ một mình giữa nhà. Mãi sau Mị mới đứng dậy, nhưng Mị không bước ra đường chơi mà từ từ bước vào buồng. Chẳng năm nào A Sử cho Mị đi chơi Tết. Mị cũng chẳng buồn đi. Bây giờ Mị ngồi xuống giường, trông ra cái cửa sổ lỗ vuông mờ mờ trắng trắng. Đã từ này, Mị thấy phơi phới trở lại, trong lòng đột nhiên vui sướng như những đêm Tết ngày trước. Mị trẻ lắm. Mị vẫn còn trẻ. Mị muốn đi chơi. Bao nhiêu người có chồng cũng đi chơi ngày Tết. Hướng chi A Sử với Mị, không có lòng với nhau mà vẫn phải ở với nhau! Nếu có nắm lá ngón trong tay lúc này, Mị sẽ ăn cho chết ngay chứ không buồn nhớ lại nữa. Nhớ lại chỉ thấy nước mắt ứa ra. Mà tiếng sáo gọi bạn yêu vẫn lừng lơ bay ngoài đường.

Anh ném pao, em không bắt

Em không yêu, quả pao rơi rồi...

Lúc ấy, A Sử vừa ở đâu về, lại đang sửa soạn đi chơi. A Sử thay áo mới, khoác thêm hai vòng bạc vào cổ rồi bịt cái khăn trắng lên đầu. Có khi nó đi mấy ngày mấy đêm, nó còn muốn rình bắt mấy người con gái nữa về làm vợ. Cũng chẳng bao giờ Mị nói gì.

Bây giờ Mị cũng không nói. Mị đến góc nhà, lấy ống mỡ, xắn một miếng bỏ thêm vào đĩa đèn cho sáng. Trong đầu Mị đang rập rờn tiếng sáo. Mị muốn đi chơi, Mị cũng sắp đi chơi. Mị quấn lại tóc, Mị với tay lấy cái váy hoa vắt ở phía trong vách."

(Trích Vợ chồng A Phủ, Tô Hoài,

Ngũ văn 12, Tập một, NXB Giáo dục, 2018, tr. 7-8)

Cảm nhận của anh/chị về nhân vật Mị trong đoạn trích trên. Từ đó, nhận xét việc thể hiện tinh thần nhân đạo của nhà văn Tô Hoài.

HẾT

(Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm)